

HIÇKIRIK

NECATİ KIRIŞ

İSTANBUL - 2020

HİÇKIRIK

«»

Necati KIRIŞ

Yayınevi: Akademi Yayınları

Yayınevi Sertifika No:

İSBN:

Kapak Tasarımı: N.K.

Baskı: Akademi Basın Yayın Org.Tic.Ltd.Şti.

Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi

C Blok No:230 Topkapı – İSTANBUL

Tel: 0 212 493 24 67

Birinci Baskı: İstanbul 2020

Baskı Adedi: 500

*5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu Gereğince
Tüm Hakları Saklıdır.*

Yazar İletişim: 0 535 233 48 04

ÖZGEÇMİŞ

Necati Kırış, 1955 yılında Ordu’da doğdu. İlk ve Ortaöğrenimini Ordu’da tamamladı. 1982 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi’ni bitirdi. Ordu Barosu üyesi olarak 22 yıl serbest avukatlık yaptıktan sonra 2009 yılı başında noterlik mesleğine geçiş yaptı. Sırasıyla Ulubey, Reşadiye, İznik, Kastamonu 1. ve Samsun 3. Noterliği görevlerinde bulundu. 08.07.2020 Tarihinde yaş haddi nedeniyle emekli oldu.

Hukukçu kimliği yanında sanat çalışmalarına da ilgi duyan Kırış’ın, şiir dalında ‘*Bir Ses Duyuldu*’, ‘*Güllerim Sensin*’ ve ‘*Baharı Bekliyorum*’ isimli şiir kitapları ve hukuk alanında ‘*HUKUK VE ETİK-Hukuk Mesleğinin Ahlaki Boyutu*’ adlı kitabı yayımlandı. Ayrıca “*Türk-İslam Siyaset Felsefesinde DEVLET YÖNETİMİNİN TEMEL ESASLARI*” başlığı altında bir kitap çalışması da devam etmektedir.

ÖNSÖZ

Sanat, derin bir varlık bilinciyle yüce duygu ve düşüncelerden oluşan muhtevanın estetik hüviyet kazanmasıdır. Sanat türlerinden biri olan şiir, tıpkı müzik gibi, resim gibi, mimari eser gibi bir anlatım aracıdır. Şiir, umut ve hayallere açılan kapıdır. Şiir, yüreğin sesidir; umutlar, sevdalar, özlemler, acılar, kalp kırıklığı gibi ruh halleridir. Yitikler onunla bulunur, çekilen hasrete o derman olur. Aşklar, sevinçler, hüznler şiirle gün yüzüne çıkar. Gönül dünyasındaki zenginlik, ancak bu kapıdan girince fark edilir.

Şiir, hem muhtevadır hem de şekil. Tıpkı bir elbise gibi şekil ne bol gelmeli ne de dar; muhtevasına tam oturmalı şiirin. Şiir, sözcüklerle kurulan alımlı bir saray gibidir. Şair, hangi sözcük taşlarının, ne şekilde yan yana getirildiğinde bu sarayın ortaya çıkacağını bilir. ‘Şiir, darası alınmış sözdür.’ Arı gibi iş gören şairin, gönül çiçeklerinden yaptığı bal tatlısı sözdür şiir. Arının, özünü emdiği çiçeklerin sanki tadı gizlidir içinde...

Şiir, sözcük notalarıyla yapılan bestedir. Müzisyen, ses sultanıdır, saltanatını notalarla gönüller üzerine kurar. Hekim, tıbbın sultanıdır, saltanatını ilmiyle beden üzerine kurar. Mimar, estetik sultanıdır; saltanatını taşlar üzerine kurar. Şair ise, söz sultanıdır, saltanatını dil yoluyla ruhlar üzerine kurar. Kısaca şiir, aşk gıdasından beslenen, söz sultanları tarafından dil çalgısıyla, biçim ve imge bestesiyle icra edilen bir musikidir ki, o insan ruhuna zevk verir. Şiir, gönül dünyasından büyük bir aşkla gün yüzüne çıkar.

Peki, bu aşkın kaynağı nedir acaba? Aslında en büyük sanatçı tarafından yaratılan evrendeki müthiş denge ve düzen, biz insanlara kendi hal diliyle büyük aşkı fısıldamaya devam ediyor. Görülen ve görülmeyen boyutlarıyla varlık âlemindeki bu yüce aşk fısıltısını, beşer algısıyla en iyi duyabilecek, hissedebilecek kişilerin şairler

olduğunu söyleyebiliriz. Böylesine bir aşk, şimdilerde insanlığa en çok lazım olan ve bizi samimi, riyasız, yalansız ve mutlu insanların yaşadığı iklime götürecek sihirli bir ilaç gibidir. Zira hayata aşkla bakan güzel görür, resmin tamamını fark eder, anlamın anlamını keşfeder, etrafa barış ve sevgiyle bakar. Onun dili baldan tatlıdır, sözleri inci mercan gibidir.

İşte bu nedenle biz de yıllar önce bu aşk yoluna koyulduk. Bu süreçte aynı yolun yolcularıyla buluştuk. Bu aşk deryasına nasıl gireceğini şiirlerinin mısralarına gizleyen kimi tasavvuf şairlerinden ve kimi divan şiirinin üstatlarından ilham aldık. Bu konuda sanat/edebiyat camiasından dostlarımızın, bu alanda istidadımızın olduğuna ilişkin yol gösteren önerilerine kulak verdik.

Elinizdeki ‘Hıçkırık’ adlı şiir kitabı, aşk yoluna atılan mütevazı adımlardan biridir, diyebilirim. Ana fikri aşk olan bu kitapta, hece ölçüsüyle yazılan şiirler yer almaktadır. Hece ölçüsü gibi geleneksel şiirin imkânlarından yararlandığı gibi, özellikle yeni şiirlerde modern şiirin temel unsurlarından olan imgeler de göz ardı edilmemiştir. Ağırlıklı olarak divan ve halk şiiri tarzındaki şiirler ve dörtlükler yanında, yeni bir anlayış geliştirme çabası olarak tek beyitli, düşünce ağırlıklı şiir denemelerine yer verilmiştir. Çoğunluğu yeni şiirler, dörtlükler ve beyitlerden oluşan kitaba, daha önce yayınlanmış ‘*Bir Ses Duyuldu*’, ‘*Güllerim Sensin*’ ve ‘*Baharı Bekliyorum*’ isimli şiir kitaplarımdan belirli sayıda şiirler konulması, şiirin aşk yolculuğunda alınan mesafeyi göstermesi bakımından önemlidir. Şiirin cezbeden gücüyle yüce aşka, bu aşkla bütün varlıkları içine alan sevgiye ulaşmak dileğiyle...

Necati KIRIŞ

BİRİNCİ BÖLÜM: HIÇKIRIK

HIÇKIRIK

Ne böyle sevda gördüm ne de böyle ayrılık
Gönüller hüzün dolu kalpler ortadan kırık
Bir yanda dağlar gibi koskocaman bir sevda
Ardında yürek yakan deruni bir hıçkırık

Ne gün yâri düşünsem nehre iner bir ceylan
Kana kana su içer sanki berrak suyundan
Ne gün yâri düşünsem cemre düşer içime
Taze güller canlanır gönlüm olur gülistan

ESEN RÜZGÂRA SORDUM

Aylar oldu gelmedin yollarını gözledim
Yâr senin ahvalini esen rüzgâra sordum
Ne gün biter bu gurbet seni candan özledim
Rüzgâr cevap vermedi, bir de bahara sordum

Sabaha yol var mıdır gönlüme düştü ateş
Sensiz noksan her vaktim sensizlik kasvete eş
Zindan oldu günlerim, ne gün doğacak güneş
Umutla baktım ufka, rüyamı hayra yordum

SÜKÛT VAKTİ

Şimdi sükût vaktidir hiç konuşma sus kalbim
Özgürlük diyarında sürünen mahpus kalbim
Tutsak etmek istiyor seni zalim gardiyan
Ağyara yar olmayan canana mahsus kalbim

Nerede gülistanım nerede gonca güller
Şakımıyor dilleri neden sustu bülbüller
Nereye bakıversen orda mahzun gönüller
Neden böyle hep senin talihin makûs, kalbim?

Hani derdime derman hani bana sadık yar
Gel artık ey tabibim kanayan yaramı sar
Dışımda sükût hali derunumda çığlık var
Anlayana feryattır oluşun suspus, kalbim.

KALMIŞTIR

Lütuf kerem var mıdır zamane insanında
Belki verip alınan kuru selam kalmıştır
Nedendir dökülmüyor inci mercan dudaktan
Ağızlarda hikmetsiz arık kelam kalmıştır

Zamanın patronları günü taksim etmişler
Onlar almış gündüzü bize akşam kalmıştır
Hane ocak bucağı mekânı üleşmişler
Kâşaneler ellerin bize bir dam kalmıştır

Aslı kaybetmiş beşer şimdi rağbet surete
Ruhu yitirmiş varlık yalnız endam kalmıştır
Bakarsın libası var içinde insanı yok
Ortalıkta dolaşan tek tük adam kalmıştır

BENİM ADIM SONBAHAR

Kimisi eylül diyor benim adım sonbahar
Dökülüyor yapraklarım dallarından usulca
Bundandır savruluşu zavallı saçlarımın
Veda bile etmeden gidiyor göçmen kuşlar

Kalbimi kanatıyor hüznün günü sonbahar
Sararmış yaprakları sanki ömrüm gibidir
Son defa gülmesidir yaz gününün hayata
Sabrederek beklersem geri döner mi tekrar

Göz kırıyor ufuklar gün doğar mı, umut var
Çiy tanesi düşüyor ağlıyor dalda yaprak
Bu nazlı yakarışla belki nemlenir toprak
Can gelir yapraklara hayat yeniden başlar

DİNDİREMEDİM

Hasret acısıyla o yâri andım
Vuslat özlemini dindiremedim
Bir hicran yarası narıyla yandım
Bu hali içime sindiremedim

Güneşim bulutun ardına kaçtı
Saadet kuşlarım uzağa göçtü
Kavuşma umudum göklere uçtu
Tekrar yeryüzüne indiremedim

Göklerde yüklenmiş bulut ağlıyor
Yağmur damlaları yürek dağlıyor
Gönlüm coşkun ırmak gibi çağlıyor
İçimde yangını söndüremedim

Kör talihim bana bakıyor şaşı
Kahpe felek sanki değirmen taşı
Yazık ki bir defa kaptırdım başı
Çarkını tersine döndüremedim

Necati der, yalan değil sözlerim
Takatim yok, hiç çekmiyor dizlerim
Her gün beklemekten yorgun gözlerim
Çektiğim acıyı dindiremedim

DEĞİLDİ

Sevdanın mevsimi hiç böyle cansız değildi
Bir zaman mecnun olmuş salkım söğütler vardı
Bir de deli divane o ırmaklar akardı
Sevdanın mevsimi hiç böyle cansız değildi

Sevdanın mevsimi hiç böyle yorgun değildi
Âşıklar sevgiliye çeşm-i dille bakardı
Tutuşan aşkın narı gönülleri yakardı
Sevdanın mevsimi hiç böyle yorgun değildi

Sevdanın mevsimi hiç böyle solgun değildi
Aşk deruni bir duygu sönmeyen bir ateşti
Sevenler derd-i aşktan haz alan çilekeşti
Sevdanın mevsimi hiç böyle solgun değildi

VUSLAT HAYALİ

Bugün ben gülstanda gül yüzlü yâri andım
Dalında yeni açan bir goncayı o sandım
Gülşende hemdert oldum bülbül-ü şeyda ile
Hayal-i endamıyla öyle avundum kandım

Gülşende bülbül gibi aklım yâra takıldı
El uzattım goncaya sanki hâra takıldı
Bana düşkün ay yüzlü cananımı anarken
Gönlümde kor kesilmiş nar-ı hicrana yandım

Ne halimi beyana ne feryada gücüm var
Yâre giden yollar hâr, yâre giden yollar dar
Hasretiyle yaşamak bana keder verse de
Bir vuslat hayaliyle bu acıya dayandım

ZORLU SEFER

Zaman ki, bir atlı gibi geçiyor
Kuş gibi uçuyor, durmuyor zaman
İnsan ki bir yolcu, konup göçüyor
Mesut saatlerim bitmesin aman

Hedefi sonsuzluk; derin mi derin
Elimden uçmayın yaz vakitlerim
Dönüşü olmayan zorlu seferin
Öncesinde kaldı az vakitlerim

ÖLDÜRÜR BENİ

Yâr, yalnız görsem seni gayret öldürür beni
Ağyarla görsem eğer hayret öldürür beni
İçimi acıtıyor hicranınla yaşamak
Bir an kaybetsem seni hasret öldürür beni

Tavrını şerh edemem ne yakınsın ne uzak
Gel coşkun ırmak gibi süzülüp gönlüme ak
Bu firkat bir sınav mı yoksa hepten mi tuzak
Rüyada görsem seni minnet öldürür beni

Bu âlemde varlığın cana takat veriyor
Gönlümden yana meylin bana ruhsat veriyor
Sana vuslat umudu ruha hayat veriyor
Bir gün kaybetsem seni gurbet öldürür beni

DÜŞER

Can bulurken her varlık yazılmıştır eceli
Mavi gök kararınca haşin eser samyeli
Sarsılır tüm tabiat kırılır cansız beli
Ardından ağaç düşer yaprak düşer dal düşer

Topraklar suya hasret, bulutlar rüzgâr bekler
Rahmet inmezse yere, gücenirmiş çiçekler
Arılar yorulursa incinirmiş petekler
Ardından arı düşer petek düşer bal düşer

Hanemin mutfağında dolaşıyor cüceler
İçimi donduruyor sert ayazlı geceler
Dilimde düğümленir tüm sözcükler heceler
Ardından gönül düşer ağız düşer dil düşer

Haramiler yol basar kurarlar kahpe pusu
Menzilini kaybeder hancısıyla yolcusu
Gönüllere aniden siner ölüm korkusu
Ardından hancı düşer yolcu düşer yol düşer

Nefes alamaz evren sararır bir gün elbet
Solarsa burda zaman sonsuzda başlar nöbet
Ol deyince yaradan birleşir ezel ebet
Ardından mazi düşer ati düşer hal düşer

UÇMAYA KANADIM YOK

Şu can-u bedenimde hicrandan rahatım yok
Talihim açık değil visale ruhsatım yok
Ne vuslata kadirim ne firKate sabırlı
Kavuşmaya azmettim bu işe takatım yok

Can yakıcı hasretten göğre erdi fîganım
Sema ağlar derdime koca ömür zıyanım
Haramiler yol kesmiş dağlar geçit vermiyor
Kuş olup yâre varsam uçmaya kanadım yok

ZANNETME

Derd-i derun ehline derman gelir zannetme
Aşk oduna can atıp canan gelir zannetme
Baykuş bile konmayan viran gönül yurduna
Keramet vuku bulur, bir can gelir zannetme

Bir periye can versen uğrarsın pür ziyana
Gam çağına girmişiz düştük nar-ı hicrana
Devran medet etmiyor vuslata yoktur imkân
Talihin açıldığı bir an gelir zannetme

AYRILIK

Kolay değil hicranına dayanmak
Yürek yakar şu ayrılık şu ölüm
Ateşten beterdir gönülden yanmak
Yürek yakar şu ayrılık şu ölüm

Doğumla başlamış geriye sayım
Umudum hayalim delirmiş tayım
Kaç günüm kalmıştır bilmem kaç ayım
Yürek yakar şu ayrılık şu ölüm

Varlıkta birleşmiş ruh ile beden
An gelir ayrılır hiç beklemeden
Giden geri dönmez acaba neden
Yürek yakar şu ayrılık şu ölüm

Göklerden inince o yüce buyruk
Dökülür bedenden ter soğuk soğuk
O an başlar sonsuzluğa yolculuk
Yürek yakar şu ayrılık şu ölüm

Hayat nedir ölüm nedir bildin mi?
Bu dünyada doyasıya güldün mü?
Körpecik fidandın şimdi soldun mu?
Yürek yakar şu ayrılık şu ölüm

Canana vuslatta olmaz ki tasa
Ölüm var da şu ayrılık olmasa
Bir halden bir hale geçmek de olsa
Yürek yakar şu ayrılık şu ölüm

HİCRAN

Hasretinin narıyla yıllarca içim yandı
Sensiz benliğim noksan sensiz gönlüm virandı
Bu hicrana yüreğim bilmem nasıl dayandı
Sabrımın şimşeginden kalbime bir nur düştü

Göklerden cevap geldi yüreğimin âhına
Talihim çiçek açtı son verdi eyvahına
Beyazlık yağıverdi gecenin siyahına
Coşkuyla doldu içim gönlüme sürur düştü

SENDENDİR

Dünyada itibarım varsa canan sendendir
Talihim iftiharım varsa canan sendendir
Yâre rağbetten gelir cümle baht-ü saadet
Mevsimde ilkbaharım varsa canan sendendir

Öyle garip belde ki dildârı yok yâri yok
Orda gönüller harap orda gamla hüzün çok
Ruhum bedenim için senden ışık almışım
Dilimde söz ayarım varsa canan sendendir

GÜNEŞ MIDİR, AY MIDİR?

Bakınca her beşerin gözleri kamaşıyor
Cananım senin yüzün güneş midir ay mıdır

Bu içten yaralıyı seyretmene değmez mi
Bir görsen gözyaşları ırmak mıdır çay mıdır

Sevgiden hâsıl olmuş insan, hayat, kâinat
Sevdasız geçen ömür ziyan mıdır zay mıdır

Bu âleme gelenler derd-i aşkla yaşarmış
Aşk oduna yanmayan meyyit midir hay mıdır

Aşk denilen deryanın içine girmeyene
Söylenecek tek kelam eyvah mıdır vay mıdır

Gül yüzlüm sana sevdam sığmaz maddi mekâna
Gönlün bu muhabbete köşk müdür saray mıdır

Bağrı yanık Necati yoksul idi önceden
Senden sonra bilmem ki ağa mıdır bay mıdır

SIZI

Hercai bir öpücük birden soldurdu kızı
İçinde günden güne başladı ince sızı

Komşuları dediler; bu kıza bir şey oldu
Yüreği baştanbaşa hüznle gamla doldu

Kalbinden geliyordu içten içe hıçkırık
Gönlünde yara vardı; taze, derin bir kırık

KALMADI

Nuru mu söndü aşkın sevgide fer kalmadı
Mevsim hazan vakti mi bağda güller kalmadı
Serviler boyun bükmüş hüzün dolu çiçekler
Gülşende yanık öten o bülbüller kalmadı

Muhabbet mevsiminde ılık eserdi rüzgâr
Şimdi güller soluyor gülistanda afet var
Gonca-i dil açılıp şad olmuyor gönüller
Seherde ılgıt ılgıt esen yeller kalmadı

ÜRKEK CEYLAN

ÜRkek bir ceylan gibi telaşlıdır umudum
Meçhul bir gelecektir içtiğim yudum yudum

Hiç tanık olmadığım bir mevsim yaşıyorum
Bir maziye bir hale bakıp da şaşıyorum

Rotasız bir gemiyim yelkenlerim kırılmış
Dağ gibi gövdelerim tam ortadan yarılmış

Bir bahar mevsiminde doluya tutulmuşum
Kenarda terk edilmiş sanki unutulmuşum

Kırık plaklar gibi paramparça yüreğim
Bu perişan halime hangi adı vereyim

Gökyüzünde bulutlar bu ahvale ağlıyor
Yıldızların matemi şu kalbimi dağlıyor

Gömülmüş güneşle ay anlamlı sessizliğe
Yeryüzünde insanlar bürünmüş hissizliğe

BEKLEYİŞ

Bir taze gelin gibi candan beklediğim yaz!
Nerde benim sürurum nerde tatmadığım haz
Çatlamış toprak gibi hasret iken ben sana
Sendeki hale baktım ne bu işve ne bu naz

Gel bekletme gel yazım, kar yağmadan dağıma
Gel naz etme gel yazım, don vurmadañ bağıma
Gelmeni bekliyorum kınalı bahar gibi
Yollar kapanmadan, düşüme vurmadañ ayaz

GEREKMEZ

Ey muhabbet ey sevgi sensiz bahar gerekmez
Vicdanı olmayana namus-u ar gerekmez
İnsana en çok zarar azgın nefsinden gelir
Kendiyle harp edene düşman ağyar gerekmez

Kamus namus gibidir sakın olmasın heder
Toplum için dil kaybı değil mi büyük keder
Dili bozulan millet ilini de kaybeder
İlini kaybedene gül ü gülzâr gerekmez

ADALET

Âlemin düzenini sađlayan adalettir
Bir toplumu devlete bađlayan adalettir

Bir zamanlar dünyaya huzur veren deđerdi
Bugünse yüređimi dağlayan adalettir

Duvarlara yazılmış; mülkün temeli diye
Eğer mülk sarsılırsa, ağlayan adalettir

DÜNYA GEMİSİ

Dalgalarla boğuşan, okyanusta bir gemi
Başta acemi kaptan ve yanında tayfalar
Deli esiyor rüzgâr denizde fırtına var
Her yolcuda bir telaş, dertlenmemek elde mi?

Koca gemi dalgadan bir batıp bir dalıyor
Kaptan köşkünde tamtam yolcuda feryat figan
Kasvetin girdabına giriyorlar an be an
Tayfa kendi keyfinde gemiyse su alıyor

Tehlike çok yakındır liman uzak mı uzak
Kurtulmak mı, kim bilir, göz görmüyor karayı
Karıştırmış yolcular hepten akla karayı
Belli ki bu onlara kurgulanmış bir tuzak

SEN YOKSAN

Sen yoksan bahar bile
Gelmiyor ki buraya
Sen yalnızlığa ilaç;
Hem merhemsin yaraya

Baksın gözüme gözün
Olsun karşımda yüzün
Hasret mesafe hüzün
Girmesin hiç araya

Otursun aşkın demi
Aşk sevda gönül yemi
Rotası sağlam gemi
Vurmaz asla karaya

İKİNCİ BÖLÜM: BAHARI BEKLİYORUM

BAHARI BEKLİYORUM

Üstümde dolaşüyor kara kara bulutlar
Kaf dağının ardında kalmış sanki umutlar

Karlı dağın başında yıkılmış bir haneyim
Benliğime yabancı derdime bigâneyim

Ne düzenli hayatım ne gündüzüm gecem var
Bu zor âlemde ne yâr bellidir ne de ağyar

Dağların rengi soldu sahipsiz kaldı bağlar
Yukarda mavi gökler mahzun halime ağlar

Her günüm kahır dolu her günüm bin bir telaş
Aka aka tükendi kalmadı gözümde yaş

Acınacak bir hale getirmiş beni kader
Lakin aklın var diye yüreğim ikaz eder

Bağda güller kurumuş bir bir solmuş çiçekler
Kurak topraklar yağmur yağmurlar rüzgâr bekler

Öyle iken yine ben umudu saklıyorum
Bir gün gelecek diye baharı bekliyorum

SEVGİ SÜRGÜN İÇİMDE

Gam kurt gibi kemirir beni her gün içimde
Sürur gelir yerleşir belki bir gün içimde

Ümit dolu duyguyla ben baharı beklerken
Hazan vurdu bağıma güller üzgün içimde

Dostlara gülümserim gerçi hodkâm değilim
Görünüşe bakmayın benim hüznün içimde

Dudağım gibi çatlak bakışım gibi ölgün
Zahirden anlaşılmaz özüm süzgün içimde

Kan kaybetti muhabbet dilin tadı kalmadı
İklimini yitirmiş sevgi sürgün içimde

Ey Necati ne kadar zorlu olsa da yollar
Atiye dair umut veren sözün içimde

MAVERAYA YOLCULUK

Ne zaman biter bilmem maveraya yolculuk
İnsanlar akan sudur, dünya, dışında oluk

Bu akış hiç durmadan daim gider bir yöne
Bu akış kurşun gibi, mümkün mü geri döne

Eser hazan rüzgârı alır götürür seni
'Ol' denilir olursun orda yeniden yeni

Bazen koşar adımla bazen giderim yaya
Lakin istikametim doğrudur maveraya

Ne umdum da ne buldum, yaşadım sanki rüya
Çok ağladım az güldüm yol aldım maveraya

Bir hayat yaşadım mı kim bilir belki güya
Arzularım bitmeden yöneldim maveraya

Var mıdır bilmiyorum heybemde yeter azık
Yol için azık yoksa yazık hem de çok yazık

SEN VARSIN Kİ, BEN DE VARIM

Aşkla açar bahçede gül
Bir sevdaya düştü gönül
Sen gül isen ben de bülbül
Sen varsın ki ben de varım

Muhabbet tutmasın yosun
Telafisi yoktur bunun
Sen Leyla'sın ben de Mecnun
Sen varsın ki ben de varım

Sevdalar azaldı heyhat!
Sevgi yoksa olmaz hayat
Sen Şirin'sin ben de Ferhat
Sen varsın ki ben de varım

Ayrı kalsam azar yaram
Kavuşmayan olur verem
Sen Aslı'sın ben de Kerem
Sen varsın ki ben de varım

Gönlümdesin açık zahir
Seni sevdim evvel ahir
Sen Zühre'sin ben de Tahir
Sen varsın ki ben de varım

GEL GÜZEL ÇOCUK

Sevgiyle içime sarayım seni
Aç da kollarını gel güzel çocuk
Bağlarsın maziden atiye beni
Ceddini harsını bil güzel çocuk

Seni sevmeyenler asla gülmesin
Kıymetini bilmeyenler bilmesin
Sen bir gülsün yaprakların solmasın
Sakın ha ağlama gül güzel çocuk

Günahsız benliğin asla azmasın
Yüreğine hiç kötülük sızmasın
Dilerim ki seni yıllar bozmasın
Hep böyle tertemiz kal güzel çocuk

SORDUM BU GECE

Hayallere dalıp uzağa gittim
Azdı gitti azdı derdim bu gece
Ben seni ararken beni kaybettim
Ben beni kendime sordum bu gece

Ayrılık hüznünü misliyle tattım
Buluta yaslanıp kameri tuttum
Ben seni düşlerken beni unuttum
Bilinmez bir yerde durdum bu gece

Işığa yöneldim karanlık çıktı
Saraylar istedim samanlık çıktı
Sevgiler dostluklar bir anlık çıktı
Zorlukla ben bana vardım bu gece

DONDU ZAMAN

Sen karşımda durduğun an
Saat durdu dondu zaman
Beni kalpten vurduğun an
Saat durdu dondu zaman

Varlığınla huzur buldum
Yarım idim senle doldum
Hayatımda seni bildim
Sen yok isen hayat yalan

Çok güzeller gördü gözüm
Sade sana kandı özüm
Suret için değil sözüm
Erdem imiş güzel olan

Dostlar beni kınamayın
Tut ki beni mecnun sayın
Bu konuda sınamayın
Dinlemiyor gönül ferman

Açsın gonca gonca güller
Sevgiyle dolsun gönüller
Şen şakrak ötsün bülbüller
Gülistan olmasın viran

BAHÇEMDE AÇAN GÜLÜM

Benim gönül bahçemde sen oldun açan tek gül
Yüzündeki parlayan nuru nereden aldın
Sana çok yakışıyor sen böyle her zaman gül
Bu nadide huyunu belki melekten çaldın

Sende beni cezbeden saklı bir güzellik var
Sen gönlümün sultanı, benzeri bulunmaz yâr
Senin olduğun mekân bana en güzel diyar
Beni bir ömür boyu sevgi bağına saldın

Ruhumdan yüreğine var duygusal bir akın
Senin temiz benliğın bana benden de yakın
Sevdamız ebediyen aman sönmesin sakın
Şu gönlümde sen vardın yine bir tek sen kaldın

UÇTU DA GİTTİ

Nedense zamanı tutamıyorum
Birden kuş misali uçtu da gitti
Hüznünü içimden atamıyorum
Gönlümde bir yara açtı da gitti

Daha dün hayata atmıştım adım
Günler nasıl geçti hiç anlamadım
Telafisi yok mu bu için dedim
Hiç cevap vermeden kaçtı da gitti

Zaman ömrü ekin gibi biçiyor
Zaman sanki rüzgâr gibi geçiyor
Kuru yaşı birbirinden seçiyor
Nice ekinleri biçti de gitti

Ölüm ibret olmaz ders almayana
Sözüm de geçmedi giden zamana
Şöyle bir duyguya kapıldım, bana
Sanki uğramadan geçti de gitti

Hayat bir nimettir bizlere Hay'dan
Kıymetin bil önce acıdan vaydan
Ömür bir ok gibi çıkınca yaydan
Etrafa bir hüzün saçtı da gitti

SEN DE NESİN Kİ

Ben aşğım diye söz etme gönül
Gül ile bülbül var sen de nesin ki
Bencillik yaparak naz etme gönül
Bülbül ile gül var sen de nesin ki

Âşık var ki, maşukunu can bilmiş
Aşkın dağlarında zirveyi bulmuş
Sevdası uğruna dağları delmiş
Ferhat'la Şirin var sen de nesin ki

Âşık var ki, derdi ona bal olmuş
Aşkından ahvali başka hal olmuş
Sevda ateşiyle yanmış kül olmuş
Kerem'le Aslı var sen de nesin ki

Âşık var ki, sevda ona üşüşmüş
İçindeki sevgi aşka dönüşmüş
Aşkları yüzünden zindana düşmüş
Tahir'le Zühre var sen de nesin ki

Âşık var ki, Arabistan çölünde
Öz canını vermiş sevda yolunda
Anlatılır durur halkın dilinde
Leyla'yla Mecnun var sen de nesin ki

BİZE AZ DÜŞTÜ

Dünyada geçerli dört mevsim varmış
Ağyara ilkbahar bize güz düştü
Dünyalık sevdası her yeri sarmış
Ellere dopdolu bize az düştü

Özlem duydum geçmişteki çağlara
Hazan vurdu bizim yeşil bağlara
Karlar yağdı güvendiğim dağlara
Bizlere kara kış ele yaz düştü

Yıllardır tadı yok baharla yazın
Farkını görmedim gece gündüzün
İçimi yakıyor kederle hüznün
Ellere dertten bir bize yüz düştü

Necati der susmak yoktur yasada
Firavunlar varsa olur Musa da
Herkes sessiz kalıp konuşmasa da
Hakkı söyleyecek bize söz düştü

YAZ GELİR

Niçin gamlanırsın ey deli gönül
Bu kış biter bir gün elbet yaz gelir
Sen yeter ki mahzun olma biraz gül
Sabret inan hüznün gider haz gelir

Dertlisin bilirim içte yaran var
Lakin bu ahvali elbet gören var
Göklerde hakkıyla hüküm veren var
Önce Hakka içten bir niyaz gelir

GÖÇTÜ GİTTİ

Nedir ömür, nedir zaman?
Anlamadan geçti gitti.
Sanki hayat üç günlük an
Tadamadan geçti gitti.

Gaye kabım delik gibi,
Bundan boynum eğik gibi,
Umut ürkek geyik gibi,
Tutamadan kaçtı gitti.

Mevsimler bana kış oldu,
Yollar çetin yokuş oldu,
Ömür göçmen bir kuş oldu,
Anlamadan uçtu gitti.

Rabbim sunmuş bol bol nimet,
Sınav için vermiş çok dert.
Ömür kadar koca mühlet,
Anlamadan kaçtı gitti.

Ademoğlu garip kuldu
Çok ağladı biraz güldü
Bu dünyaya neden geldi
Anlamadan göçtü gitti.

İNSANLAR VAR

Doğruluğu oktan doğru,
Eğriliği yaydan eğri,
Derd-ü gamdan yanık bağrı,
İnsanlar var, insanlar var.

Kim ki gider doğru yola,
Nusret ona yoldaş ola.
Yalpalayan sağdan sola
İnsanlar var, insanlar var

Zulmedene verme meyl,
Tek hakkın önünde eğil.
Kaç yüzü var belli değil
İnsanlar var, insanlar var

-
Adaletli kim olursa,
Hiç başına gelmez tasa.
Ahlak yönünden devasa
İnsanlar var, insanlar var

SEN İLE BEN

Sen ile ben;
İki beden
Sanki bir ruh

Sen ile ben;
Rabbe giden
İki mecruh

Sen ile ben;
Çilelerden
Yanmış güruh

Sen ile ben;
Akletmeden
Yaşarsa yuh

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: GÜLLERİM SENSİN

GÜLLERİM SENSİN

Sevgi ağacını diktik birlikte
Gövdesi ben isem dallarım sensin
Başka çiçek açmaz bizim çiftlikte
Gönül bahçemdeki güllerim sensin

Dört fidan yeşerdi bu sevgimizden
Ahde bağlı kalıp sapmadın özden
Ben anlamam başka bahardan yazdan
Günlerim aylarım yıllarım sensin

Bir sen varsın başkasına yâr olmam
Seninle gülerim başkaca gülmem
Bundan başka tutulacak yol bilmem
Boyunca gittiğim yollarım sensin

Kalben sevgi dolu gönülce eren
Sevgi için gülistandan gül deren
Mutluluk resmime güzellik veren
Beyazım yeşilim allarım sensin

Hayat bulur canlar ayrı kalmazsa
Gönül bahçesinin gülü solmazsa
Bal yapamaz arı çiçek olmazsa
Çiçeğim kovanım ballarım sensin

ÖYLE BİR AŞKA KAPILMIŞIM Kİ

Ben öyle bir aşka kapılmışım ki
Bir ömre hayata mekâna sığmaz

Gönül pazarında nice malım var
Dört duvar çevrili dükkâna sığmaz

Ruhumda derince anlamlar yatar
Cümleye sözcüğe lisana sığmaz

Yürekler dolusu muhabbetim var
Fani dünyadaki zamana sığmaz

Bütün zamanları kaplamış bizim
Sevgimiz sevdamız bir ana sığmaz

UMMANI BULDUM?

Önce göremezken kendi önümü
İman sayesinde ummanı buldum

Her an didişirken kendi derdimle
Herkesin derdine dermanı buldum

Fakir yoksul dolaşırken miskince
Her çeşit mal dolu dükkâanı buldum

Söz dinletemezken kendi nefsimle
Âleme yön veren fermanı buldum

O'nu düşünmektir en güzel an
Ben bu tefekkürde o anı buldum

Dünya ahret güvenliğim yok iken
Bu defa ben onda emânı buldum

BİLENSİN GÖNÜL

Seven başka yerde sevilen başka
Böyle sevda olmaz bilesin gönül

Hemhâl olmuyorsan eğer yâr ile
Saçını başını yolasın gönül

Birlikte olursan sen ağyar ile
Asla can bulmayıp solasın gönül

Yâr deyip koşarsan o sevgiliye
Aşk ve muhabbetle dolasın gönül

Bir olursa canan her an can ile
Her iki âlemde gülesin gönül

SÖZÜ GÜZEL OL

Arifane dille söyle kelamı
Gönüller kırma da sözü güzel ol

Uzak dur daima kinden öfkeden
Kalbi sapasağlam özü güzel ol

Sevgi makamından dokun tellere
Güftesi bestesi sazı güzel ol

Güzel bak insana bütün varlığa
Baharı güzü ve yazı güzel ol

Merhamet yurduna doğru çığır aç
İnsana yön veren izi güzel ol

SESSİZLİK ÜLKESİ

Sessizlik ülkesi; adı kabristan
Çok insan hayatı bitmiş burada

Hayattan ölümden nice gafili
O melek çukura atmış burada

Kimisi biraz geç kimisi erken
Her yaşta ölümü tatmış burada

Hiç ölmem zanneden yüzlerce insan
Ebedi âleme gitmiş burada

Yaşarken zulmeden asıp kesenler
Şimdi uslu uslu yatmış burada

Doğrulukta birleşmeyen benciller
Şimdi yan yana saf tutmuş burada

Zengin fakir büyük küçük demeden
Toprak niceleri yutmuş burada

Nebiler şehitler hem de âlimler
Ne günler güneşler batmış burada

BULUNMAZ

Ey gönül, ucuz yoldan öyle âşık olunmaz
Can feda etmeyince asla canan bulunmaz

Fırsat bilmeli insan ömrünün her anını
Sevmeye sevmeye belki zaman bulunmaz

Her mahlûku severiz Yaradan'dan ötürü
Muhabbetsiz kalmaya bizde ferman bulunmaz

Kalplerde sevdasızlık böyle devam ederse
Viran olur gönüller sevgi duyan bulunmaz

Dertlere yanlış yerde aranırsa çareler
Yine kanar yaralar derde derman bulunmaz

Bir toplum yücelmeye layık değilse eğer
İşleri düzeltecek bir kahraman bulunmaz

GEREĞİ YOKTUR SÖZÜN

Yere düşer yapraklar hazan vaktidir güzün
Ben onlara bakınca kaplıyor beni hüzün

Her düşen yaprak bana ölümü hatırlatır
Gönül hissetmişse görmesi gerekmez gözün

Bir kuru yaprak da anlatır lisanı halle
Bu mühim hadiseyi, gereği yoktur sözün

YARADAN İMİŞ

Yârsız geçen bir ömür insana ziyan imiş
Cana can gerektir canana da can imiş

Kime derdim anlatsam ne zaman aşktan yana
Benimkinden onların hali perişan imiş

Sorulsa neden böyle bomboş gönülleriniz
Verdikleri cevaplar saçma hezeyan imiş

Cahil aşkı sevdayı belki şehvet zanneder
Âşıkların aşkının özü Yaradan imiş

ESTİ GİDİYOR

Muhabbet yurdunun yüce dağından
Bir ılıman rüzgâr esti gidiyor
Kapısı olmayan sevgi bağından
Her gelen bir gülü kesti gidiyor

Âlimi arifi avamı beyi
Arıyor sevdadan yana her şeyi
Aşkla doldurduğu kutlu heybeyi
Alıp da omzuna astı gidiyor

Rüzgârlar okşuyor yeşil göçeği
Sevenler kokluyor gülü çiçeği
Yârin işlediği kanaviçeyi
Bir dertli bağrına bastı gidiyor

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: BİR SES DUYULDU

BİR SES DUYULDU

Önce iyiler hayır, kötüler de şer idi
Şerlerin bazıları şimdi ahsen sayıldı

Ne kadar kutlu değer varsa içi oyuldu
Yüce aşkın yerine yazık şehvet koyuldu

Bilge, alim hocalar bir kenara itilip
Sahte unvan sahibi cahillere uyuldu

Liyakat yere düştü, çok ayaklar baş oldu
Ehil olan insanlar üvey evlat sayıldı

Ulema zannedilen niceleri susarken
Böyle devam edemez, diye bir ses duyuldu

NE OLDU

Garip öter bülbül bağlar bozulmuş
Gonca gonca açan güle ne oldu?
Serpilip boy atan fidanlar solmuş
Ak menekşe mor sümbüle ne oldu?

Yaban otlar bitmiş bizim illerde
Geceler de zindan bize günler de
Bir vaha özledik yangın çöllerde
Ol vahaya giden yola ne oldu?

Azmimle yeşerdi alem-ü cihan
Adlimle şenlendi, olmadı viran
Üç kıtaya huzur rahmet yağdıran
İlgıt ılgıt esen yele ne oldu?

Hiç dinmiyor müzminleşmiş yaralar
Ana ağlar oğlan ağlar kız ağlar
Yurt çapında alev alev yangın var
Köy ile bucağa il'e ne oldu?

Dertler bizde eksik olmaz bir illet
Yüce benliğimi kavurdu zillet
Tarihin şerefi olmuş ey millet!
Söyle sana söyle hele ne oldu?

ALDANMA SAKIN!

Gönül, aldanma sakın dalıp zevk-ü sefaya
Akıllı insan nasıl gaflete dalabilir?

Bu dünya bir konaktır, sen kendini kervan say;
Bir kervan bir konakta ne kadar kalabilir?

Ölümsüz zannettiğin narin ömür çiçeği
Bilemezsin belki de bir anda solabilir.

Her türlü nimet dolu sonsuz hayat yanında
Şu dünyanın ne kadar değeri olabilir?

Bu ömür bir imkândır, değerlendir fırsatı
Rabbin sana verdiği o mühlet dolabilir

KARANLIĞIN ÖLÜMÜ

Havasını yudumlarken gecenin
Özlemini duyduğumuz, gün oldu.
Yollarını adımlarken gecenin
Çılgılığımız kötülere ün oldu.

Bu sabah ufukta başka bir hal var
Güneş şu tepeden doğmak üzredir.
Şimdiden ufuktan sızan ışıklar,
Bir kanlı geceyi boğmak üzredir.

YAKARIŞ

El açtık yürekten lütfet Allah'ım
Hatamız çoksa da affet Allah'ım
Bizler aciz kullarınız, sen bize
Hem azim ver hem de kuvvet Allah'ım.

Yalvarırız sana, boynumuz bükük;
Senden dileğimiz nusret Allah'ım.
Aşkınla şu yanan yüreğimize,
Oluk oluk gönder rahmet Allah'ım.

Ne kadar bekleriz daha ne kadar,
Yaktı bizi yaktı hasret Allah'ım.
Bizler aciz kullarınız, bize ver
Güzel sabır, güç ve kudret Allah'ım.

BEŞİNCİ BÖLÜM: DELİ RÜZGAR

(DÖRTLÜKLER)

DELİ RÜZGÂR

Esmey deli rüzgâr sakini ol hızını kes
Yürüsün gökte bulut seher yeli gibi es
Rahmet yağsın ıslansın çatlayan kurak toprak
Güller çiçekler açsın olsun ruhuma nefes

SÜRUR DÜŞTÜ

Bugün kalbim sonsuzluk duygusuyla donandı
Zulmetin incittiği ruhuma bir nur düştü
Sonsuzluğun sahibi yüreğim seni andı
Açıldı tüm kapılar gönlüme sürur düştü

GAMLI GÖNÜL

Selamımı söyle ey bad-ı saba dildâre
Şu perişan halimden haber arz et o yâre
Benim gibi var mıdır bu denli gamlı gönül
Ayrılık acısından yüreği pare pare

BAHTI KARA

Göklerden inci mercan yağsa da yeryüzüne
Damla düşmez bağına bahtı kara olanın
Bir dilberin bin defa baksa ceylan gözüne
Talihi açılmaz ki gönlü yara olanın

GÜLÜ VERDİ

Sabah goncayı gördüm gurbet yurdundan gelir
Sandım ki o huridir cennet yurdundan gelir
Ya buse ya gül dedim goncaya, gülüverdi
Bir tatlı baktı bana cananım gülü verdi

GÖNÜL BAHÇESİ

Nar-ı aşk yaksa beni bu derde günah olmaz
Bu muhabbet ülkesi burda padişah olmaz
Sahibi sensin yârim mülkünde eyle sülûk
Senindir gönül bahçem ağyara dergah olmaz

BENZER

Şairin tabiatı öten bülbüle benzer
Şiirse gülistanda açan bir güle benzer
Bülbüller feryat eder nazlı güle aşkından
Onların nağmeleri yanık gönüle benzer

GÖZYAŞI

Gözyaşı kılavuzu rehber olmazsa eğer
Gam mevsimi eremez âşıklar maşukuna
Aşk ile yaş dökmeyen gözlerde yoktur değer
O daim hedef olur hasretin kör okuna

KAVURDU

Aşk beden binasını kökten yıktı savurdu
Firkatin taşlarından kavi bir bina kurdu
Bu sevdaya yürekler bilmem nasıl dayanır
Hasret mesafe hüzün canı yaktı kavurdu

GÜL YÜZLÜM

Gül yüzlüm, söz verdi girmek için rüyama
Gece konuk olmaya onun hayali geldi
Bu sevinçten gözüme uyku girmedi ama
Bir can verdim hediye, cananıma özeldi

BEKLERİZ

Ömür harmanımızda ekin derip savurduk
Dünya değirmeninde şimdi sıra bekleriz
Son durak zorlu geçit, geldik önünde durduk
Kimimiz tez geçeriz kimimiz de tekleriz

DOLUNAY

Ay dolunay olunca boy ölçüşmüş yârimle
O denli zarafet yok bakmış kendi kendine
Kıskanmış da eriyip dönüşmüş bir hilale
Haset dolu gönüller düşer nefsin fendine

KAVUŞUR

Irmaklardan su akar deryasına kavuşur
Hayattan insan akar Mevla'sına kavuşur
Tepeyi aşık öte dörtnal koşar atımız
Ah bilsem ne zamandır canana vuslatımız

VİRÂN EYLEME

Doğruya götürmeyen yolda seyrân eyleme
Dalkavuđu kendine sakın yârân eyleme
İnsana lazım olan sevgiyle yaşamaktır
Bir gönül yapmıyorsan bari virân eyleme

YÂR

Yüreğim karar bulur, huzur bulur seninle
Yüzünde açan gülle beni tazeleyen yâr
Yaşadığım her mevsim bahar olur seninle
Çekilmez bilir misin sensiz olan bu diyar

YÜKLÜ BİR BULUT GİBİ

Yüklü bir bulut gibi kıvamında yüreğim
Sessizce yağmak için bir bahane arıyor
Ağlasam gözyaşlarım ıslatır mı yerleri
Yıkanır mı kim bilir şu dünyanın kirleri

ÖLÜM

Ölüm kimine kahır kimineyse bir düğün
Ölüm giriş kapısı gerçek ölümsüzlüğün
Gün gelir çıkar gider son soluk nefesinden
Can kuşu azat olur uçar ten kafesinden

İÇİMDEKİ ÇOCUKLUK

Beni çocukluğumdan ayırıyor her soluk
Korkarım, büyümesin içimdeki çocukluk
Çocuklar kadar temiz ve çocuklar kadar saf
Herkesin olabilse keşke kalbinde insaf

BİR IŞIK

Dil suskun, dost vefasız, devran karmakarışık
Zulüm ile adalet nasıl olur barışık
Gece koyu karanlık sabah yakın mı dersin
Halimiz pek yamandır bulunmazsa bir ışık

HIZ ÇAĞI

Bu ağı tanımlıyor bazıları; hız ağı...
Bencilikte sınır yok nefis için haz ağı
Zulüm var adalet yok, unutulmuş merhamet;
Sevginin, merhametin deĐerlerin az aĐı

ŞAŞARIM

Ebedi yolculuğun giysisi beyaz kefen
Öyle bir yolculuk ki bunu anlayamaz fen
Bu, fikrin hududunu sanki çatlatır gibi
Şaşarım, şu aklımın nasıl delinmez dibi

YOK

Bakarsın bu dünyada insanođlu âdem çok
Ne var ki ehl-i kemal ar sahibi adam yok
Bir ayarsız söz duyar, tutsak akıl görürsem
Saplanır tam ortadan sanki kalbime bir ok

GEZERİM

Bir şeyda bülbül gibi dertliyim bağ gezerim
Derd-i aşktan mahvoldum güya ki sağ gezerim
Bu sevdadan dolayı kınamayın siz beni
Kaybetmişim aklımı mecnunum dağ gezerim

BUGÜN MATEM GÜNÜDÜR

Hangi gönül var ise Kerbela'ya ağlayan
Bugün matem günüdür yansın ağlasın bugün
Öyle matem günü ki, yürekleri dağlayan
Gün Muharrem günüdür yansın ağlasın bugün

BEN NEYİM?

Az tefekkür ediyor insanođlu dünyada
Bazen kendisine sormalı değil mi beyim
Evrenin ustası kim, nasıl olmuştur ya da
Niçin varım dünyada, nerden geldim, ben neyim

BELKİ SON NEFESTEYİM

Atılmışım dünyaya altından kafesteyim
Kabir beni beklerken ben heva hevesteyim
Oyuncakla oynarken kapanacak perdeler
Rabbim uyandır beni belki son nefesteyim

GERİYE SAYIM

Hayat bir muamma mı, ömrü ne zaman sonlar
Kaç yılım kaldı bilmem, kaç saatim kaç ayım
Yok gençti yok yaşlıydı, gereksiz bütün bunlar
Doğumla başlamıştı çünkü geriye sayım

İNCECİK PERDE

Ölüm, bilmem ne zaman nasıl ve hangi yerde
Onunla aramızda var incecik bir perde
Bir katreyim dađlardan denize akıyorum
O melek ne taraftan gelecek, bakıyorum

SON BAHAR

Bir insan yaşlanarak erince zevaline
Ayakta yürüyemez, döner eski haline
Şu kuruyan yapraklar nasıl düşerse suya
Ruhumuz öyle dalar uyanılmaz uykuya

EL GİBİ

Sır oldu anlamadım geçti ömrüm yel gibi
Ne ummuştum ne buldum gözyaşlarım sel gibi
Geçen kayıp günlerin ben hüznünü yaşarken
Gönül, niçin umarsız seyredersin el gibi

AVARE

Bu naif varlığımız dokunduysa ağyare
Durmaz çeker gideriz gerçek ebedi yâre
Gayemiz ilm-ü irfan hem de sa'y-ü gayrettir
Yaşamayız ot gibi beşer içre avare

ALTINCI BÖLÜM: SÜRGÜN

(BEYİTLER)

SÜRGÜN

Gönüller tutsak olmuş bilmem nasıl gündeyim
Belki sürgün içimde ya da ben sürgündeyim

GÜLLER DERİN

Gönüllerde açılan yaralar çokça derin
Sevgi için ne olur çiçekler güller derin

ÖMÜR

Ömür denilen nesne en değerli varlığım
Boşa geçen her zaman benim gönül darlığım

AYAZ

Acıtıyor içimi dudak çatlatan ayaz
Bîçare soruyorum, bize de gelir mi yaz

HATIR

Sağ iken hatır sormaz dostu arkadaşına
Meth-ü senalar yazar sonra mezar taşına

SONBAHAR DUYGULARI

Her ne vakit görürsem toprağa düşen yaprak
Şu his gelir içime; beni bekliyor toprak

ANNE

Anne derler adına var mı böyle bir peri
Bu dünyada görmedim doğduğum günden beri

YENİ BAHAR

Hiç kimse zannetmesin bizi temelden çöktük
Yepyeni bahar için sadece yaprak döktük

NEYDİ?

Dinledikçe huzur duyduğum o nesne neydi
Yaktı yandırdı beni anladım ki o ney'di

BİR HOŞ OLUR

Âşıklar sevdiğini görünce bir hoş olur.
Aşk ile dolan kişi, içmeden sarhoş olur.

GÖNÜL YIKMAK

Gönül yıkmak hayatta en büyük günah imiş
Gönül yıkanın işi mutlak bir gün ah imiş

SEVGİLİYE GİDEN YOL

Ölümsüz aşk istersen ölümsüze âşık ol
Yalnız bu yoldur gerçek sevgiliye giden yol

ÇİÇEK AÇAR

Bir olunca iki can benlik aradan kaçar
Bülbül gülü bulunca kuru dal çiçek açar

VİCDAN

Ne hâkim kalır idi, ne mahkeme, ne yasa
İnsanlar vicdanıyla kendini yargılasa

BAKIŞ

Gerekmez her kelamı söz ve dille beyana
Tek bakış çok söz demek bakıştan anlayana

YOKUŞ

Meşakkatli yokuştan çıkarız belki düze
Hüzün dolu geceden ulaşırız gündüze

DÜNYA

Dünya taze bir gelin yeşil beyaz donanmış
Bakanlar hiç doymamış dokunanlar hep yanmış

ÂLEM

Âlemi seyrederken içim titrer derinden;
Kalbimi tüm dengeler kımıldatır yerinden

İNSAN

Bu âlemde bak kimmiş, en değerli ins-ü cin;
Ne sen kimseyi incit, ne de kimseden incin

SONSUZ AŞK

Ey Ferhat! Şirin için koşar dağlar delersin
Sonsuz aşka gelince düşüp de sendelersin

YANDI BEDENİM

Yâr, firkatın narıyla öyle yandı bedenim;
Nabzımı tutsa yanar eminim Lokman hekim

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	4
------------	---

BİRİNCİ BÖLÜM: ESEN RÜZGÂRA SORDUM

Esen Rüzgâra Sordum.....	7
Sükût Vakti.....	8
Kalmıştır.....	9
Benim Adım sonbahar.....	10
Dindiremedim.....	11
Değildi.....	12
Vuslat Hayali.....	13
Zorlu Sefer.....	14
Öldürür beni.....	15
Düşer.....	16
Uçmaya kanadım Yok.....	17
Zannetme.....	18
Ayrılık.....	19
Hicran.....	20
Sendendir.....	21
Güneş midir, Ay mıdır.....	22
Sızı.....	23
Kalmadı.....	24
Ürkek Ceylan.....	25
Bekleyiş.....	26
Gerekmez.....	27
Adalet.....	28
Dünya gemisi.....	29
Sen Yoksan.....	30
Hıçkırık.....	31

İKİNCİ BÖLÜM: BAHARI BEKLİYORUM

Baharı Bekliyorum.....	33
Sevgi Sürgün İçimde.....	34
Maveraya Yolculuk.....	35
Sen Varsın Ki, Ben de Varım.....	36
Gel Güzel Çocuk.....	37
Sordum Bu Gece.....	38
Dondu Zaman.....	39
Bahçemde Açan Gülüm.....	40
Uçtu da Gitti.....	41
Sen de Nesin Ki.....	42
Bize Az Düştü.....	43
Yaz Gelir.....	44
Göçtü Gitti.....	45
İnsanlar Var.....	46
Sen İle Ben.....	47

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: GÜLLERİM SENSİN

Güllerim Sensin.....	49
Öyle Bir Aşka Kapılmışım Ki.....	50
Ummanı Buldum.....	51
Bilesin Gönül.....	52
Sözü Güzel Ol.....	53
Sessizlik Ülkesi.....	54
Bulunmaz.....	55
Gereği Yoktur Sözün.....	56
Yaradan İmiş.....	57
Esti Gidiyor.....	58

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: BİR SES DUYULDU

Bir Ses Duyuldu.....	60
Ne Oldu.....	61
Aldanma Sakın!.....	62
Karanlığın Ölümü.....	63
Yakarış.....	64

**BEŞİNCİ BÖLÜM: DELİ RÜZÂR
(DÖRTLÜKLER)**

Deli Rüzgâr.....	66
Sürur Düştü.....	67
Gamlı Gönül.....	68
Bahtı Kara.....	69
Gülü Verdi.....	70
Gönül Bahçesi.....	71
Benzer.....	72
Gözyaşı.....	73
Kavurdu.....	74
Gül Yüzlüm.....	75
Bekleriz.....	76
Dolunay.....	77
Kavuşur.....	78
Viran Eyleme.....	79
Yâr.....	80
Yüklü Bir Bulut Gibi.....	81
Ölüm.....	82
İçimdeki Çocukluk.....	83
Bir Işık.....	84
Hız Çağı.....	85
Şaşarım.....	86
Yok.....	87

Gezerim.....	88
Bugün Matem Günüdür.....	89
Ben Neyim.....	90
Belki Son Nefesteyim.....	91
Geriye Sayım.....	92
İncecik Perde.....	93
Sonbahar.....	94
El Gibi.....	95
Avare.....	96

ALTINCI BÖLÜM: SÜRGÜN (BEYİTLER)

Sürgün.....	98
Güller Derin.....	98
Ömür.....	98
Ayaz.....	99
Hatır.....	99
Sonbahar Duyguları.....	99
Anne.....	100
Yeni Bahar.....	100
Neydi.....	100
Bir Hoş Olur.....	101
Gönül Yıkma.....	101
Sevgiliye Giden Yol.....	101
Çiçek Açar.....	102
Vicdan.....	102
Bakış.....	102
Yokuş.....	103
Dünya.....	103
Alem.....	103
İnsan.....	104
Sonsuz Aşk.....	104
Yandı Bedenim.....	104